

Михайло Васильович ЛЕПЕЙ,
кандидат юридичних наук
(КУП «ЕкоВін», м. Вінниця)

СУТНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ ОКРЕМИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ХУЛІГАНСТВА: НАУКОВІ ДИСПУТИ

Стаття присвячена розгляду деяких аспектів розслідування хуліганства. Досліджується сутність взаємодії окремих підрозділів правоохоронних органів під час розслідування хуліганства. Зазначено, що працівники правоохоронних органів реалізують різні категорії кримінальних проваджень. Сформульовано поняття взаємодії як врегульованого узгодженими нормативно-правовими актами в рамках компетенції співробітництва окремих підрозділів правоохоронних органів з метою максимально швидкого та ефективного вирішення конкретних завдань кримінального провадження.

Визначено об'єктивні та суб'єктивні фактори, які позначаються на взаємодії окремих підрозділів в конкретних випадках, як-от: протиправне діяння вчинено при відсутності очевидців в умовах певного місця та часу; знищення або пошкодження окремих слідів і доказів зацікавленими особами; невчасний виїзд на місце події; недостатнє використання техніко-криміналістичних засобів при проведенні слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших заходів; недостатнє застосовування спеціальних знань в процесі реалізації кримінального провадження; незадовільне здійснення оперативно-розшукових заходів для встановлення та затримання правопорушника «по гарячих слідах». Вказані фактори пояснюють недоліки в організації взаємодії працівників правоохоронних органів.

Ключові слова: хуліганство, розслідування, кримінальне провадження, взаємодія, слідчі (розшукові) дії, правоохоронні органи.

Постановка проблеми. Працівники правоохоронних органів реалізують різні категорії кримінальних проваджень. Одним з аспектів зазначеної діяльності є взаємодія між окремими підрозділами як

Національної поліції, так й інших правоохоронних органів, зокрема, органами прокуратури, Служби безпеки України, Державного бюро розслідування та ін. Визначення сутності зазначеної криміналістичної категорії було предметом досліджень багатьох вчених-криміналістів та процесуалістів. Більшість з них вводили взаємодію підрозділів правоохоронних органів України до складу методики розслідування окремих видів кримінальних правопорушень. Тому вважаємо за необхідне опрацювати визначену наукову категорію.

Розгляду проблематики взаємодії окремих підрозділів правоохоронних органів в різних категоріях кримінальних проваджень присвятили свої праці такі науковці як Ю. П. Аленін, В. П. Бахін, А. Ф. Волобуєв, В. А. Журавель, А. В. Іщенко, В. Г. Лукашевич, Є. Д. Лук'янчиков, М. А. Погорецький, М. В. Салтевський, Р. Л. Степанюк, К. О. Чаплинський, С. С. Чернявський, Ю. М. Черноус, В. Ю. Шепітько та інші. Зі свого боку, аналізу взаємодії окремих підрозділів правоохоронних органів під час розслідування хуліганства приділили увагу в своїх роботах Л. І. Аркуша, О. В. Антонюк, Р. І. Благута, О. М. Дуфенюк, С. С. Герасимчук, М. М. Єфімов, Н. О. Кононенко, М. А. Очеретяний та інші. У той же час, наше дослідження на відміну від попередніх розкрило більш точно визначену наукову категорію з огляду на сучасну судово-слідчу практику та позиції інших дослідників.

Метою статті є дослідження сутності взаємодії окремих органів і підрозділів правоохоронних органів України під час розслідування хуліганства.

Виклад основного матеріалу. Стосовно сутності взаємодії необхідно звернутися до загальних принципів її формулювання. Для прикладу, О. М. Бандурка зауважив, що «...взаємодія – це комплекс спільних або узгоджених за часом і місцем дій кількох оперативних підрозділів з вирішення певних завдань у боротьбі зі злочинністю спільними зусиллями»¹. Зі свого боку окрема група вчених-криміналістів (Р. І. Благута, О. М. Дуфенюк, Є. В. Пряхін) вказали, що «...однією з важливих умов досягнення успіху в розслідуванні протиправних діянь визначають взаємодію органів, які беруть участь у цій діяльності. У протидії злочинності, як доречно наголошують вказані автори, правоохоронні органи становлять єдину систему та здійснюють свої функції відповідно до Конституції України й інших законів. Водночас правоохоронна система характеризується тим, що до її складу входять управлінські структури різної відомчої підпорядкованості. Спільність мети, завдань, принципів і характеру діяльності пов'язують їх у цілісну систему. Це стосується й органів і посадових осіб, які реалізують свої повноваження під час досудового розслідування, проблема взаємодії яких є нині актуальною, оскільки безпосередньо пов'язана із посиленням ефективності боротьби зі

---

¹ Бандурка О. М. Оперативно-розшукова діяльність : підручник : Ч. I / Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2002. С. 139–140.

злочинністю»¹.

Досить вдало І. П. Козаченко та В. Л. Регульський наголосили на тому, що взаємодія є «...концентрацією сил, засобів і методів для досягнення поставленої мети, здійснення відповідних спільних заходів, вибором таких тактичних прийомів або їх комбінацій, які найкраще забезпечують виконання завдань у винятково короткі терміни силами і засобами, що є в розпорядженні суб'єктів взаємодії, при найменших витратах і при безумовному дотриманні чинного законодавства»². У свою чергу, М. М. Марков зазначив, що «...належна організація взаємодії слідчого з оперативними підрозділами у кримінальному провадженні є одним з напрямів підвищення ефективності виконання завдань із захисту особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорони прав, свобод і законних інтересів учасників такого провадження, швидкого, повного та неупередженого розслідування та судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений»³. Зі свого боку, О. П. Трясун порадив «...під взаємодією слідчих з оперативними підрозділами та іншими суб'єктами у розслідуванні хуліганства, вчиненого у публічних місцях, розуміти передбачену чинним законодавством та угоджену за часом, місцем і послідовністю проведення систему певних взаємодоповнюючих дій, спрямованих на реалізацію його повноважень у цій сфері з використанням можливостей оперативних підрозділів, інших суб'єктів, зокрема підрозділів Національної поліції України, які не є оперативними, інших правоохоронних органів і органів державної влади й місцевого самоврядування, окремих громадян»⁴. В свою чергу, О. В. Антонюк зауважує, що «...налагоджена і доцільна взаємодія зазначених суб'єктів посідає місце в сукупності умов, що забезпечують вдале розслідування кримінальних правопорушень. Оскільки слідчі та оперативно-розшукові підрозділи виконують свої спеціальні функції, які, в своїй сукупності, надають змогу досягти мети кожного кримінального провадження. З огляду на зазначене, ми можемо визначити взаємодію слідчого та оперативних підрозділів під час розслідування хуліганства, вчиненого із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень, як засноване на нормативно-правових актах узгоджене та спільне функціонування цих підрозділів, за керівної ролі

¹ Криміналістика : підручник / за заг. ред. Є. В. Пряхіна. 3-тє вид., переробл. та допов. Львів : ЛьвДУВС, 2016. С. 556

² Козаченко І. П., Регульський В. Л. Правові, морально-етичні та організаційні основи оперативно-розшукової діяльності. Львів : Львів. ін-т внутр. справ при Нац. акад. внутр. справ України, 1999. С. 179.

³ Марков М. М. Взаємодія оперативних та слідчих підрозділів при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій. *Актуальні питання організації та розвитку наукової, науково-технічної й науково-педагогічної діяльності в Україні* : збірник тез за матеріалами Всеукр. наук.-практ. інтер.-конф. (м. Київ, 30 серп. 2016 р.). Київ : ДНДІ МВС України, 2016. С. 106.

⁴ Трясун П. В. Криміналістична характеристика та особливості розслідування хуліганства, вчиненого у публічних місцях : автореф. дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна академія управління персоналом». Київ, 2020. С. 12.

слідчого, планомірно направлене на вирішення окремих завдань кримінального провадження шляхом реалізації слідчих (розшукових) дій та інших заходів. Загалом, підставами взаємодії слідчого та оперативних підрозділів під час розслідування хуліганства, вчиненого із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень, є наступні: спільність мети і завдань оперативних працівників та слідчого (адже лише при об'єднанні зусиль, органи досудового розслідування і оперативні підрозділи зможуть ефективно виконати свої завдання); однакова юридична сила процесуальних актів оперативних підрозділів та слідчого; необхідність використання можливостей оперативного підрозділу і слідчого (слідчий має право провадити слідчі (розшукові) та негласні слідчі (розшукові) дії (ст. 40 КПК України), оперативний підрозділ може здійснювати негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні виключно за письмовим дорученням слідчого, прокурора (ст. 41 КПК України))¹. Зі свого боку, В. М. Малюга вказує на те, що «...у сучасній юридичній науці під взаємодією слідчого з оперативними підрозділами й іншими суб'єктами у кримінальному провадженні розуміється передбачене в законі, відомчих нормативних актах або ж рекомендоване криміналістичною наукою сумісне функціонування зовнішньо (юридично, організаційно, професійно) не підпорядкованих суб'єктів взаємодії з притаманною їм комунікативно-діяльністю чи/та специфічно-професійною компетенцією, спеціалізацією, що спрямовується й узгоджується слідчим (прокурором – процесуальним керівником) за часом, місцем, формами, а також засобами та методами реалізації для вирішення конкретних завдань, обумовлених характером слідчої ситуації, з метою забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування злочинів і їх запобіганню»².

Досить вдалою вбачаємо тезу О. А. Антонюка, який зауважив, що «...неможливо досягти максимального результату, якщо для його здобутку не задіяні всі наявні сили та засоби. Це стосується і розслідування кримінальних правопорушень проти громадського порядку. Адже усі працівники правоохоронних органів на різних етапах розслідування можуть внести свій вагомий вклад в кримінальне провадження визначеної категорії. Оскільки слідчий (дознавачі, прокурор) здійснює усі обов'язкові слідчі (розшукові) дії, працівники підрозділів кримінальної поліції та превентивної діяльності забезпечують їх проведення та виявлення оперативної інформації, працівники підрозділів ювенальної превенції – спілкування з неповнолітніми особами тощо. Тобто вся система правоохоронних органів задіяна в кримінальних провадженнях

¹ Антонюк О. В. Окремі аспекти взаємодії слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні хуліганства, вчиненого із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 6. С. 9.

² Малюга В. М. Взаємодія слідчого з оперативними підрозділами та іншими суб'єктами в системі методики розслідування злочинів : дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Львів, 2016.

досліджуваної категорії. Тому визначення найбільш оптимальних форм їх взаємодії є однією з перспективних задач вчених-криміналістів»¹.

В. Ю. Шепітько наголошує на тому, що «...взаємодія в діяльності з розкриття і розслідування злочинів повинна мати конкретний характер, ґрунтуватися на законі і правильному поєднанні форм і методів роботи та здійснюватися з додержанням таких принципів: процесуальної самостійності слідчих і органів дізнання, невтручання в їх процесуальну діяльність; законності; самостійності співробітників оперативно-розшукових підрозділів, слідчих і спеціалістів в обранні засобів при здійсненні узгоджених заходів; поділу компетенції між учасниками взаємодії; нерозголошення учасниками взаємодії даних процесуальної, оперативно-розшукової та іншої діяльності; узгодженості планування і виконання дій учасниками взаємодії, наявності обміну інформацією та ін. У даний час існують такі види взаємодії: 1) взаємодія слідчого та органів дізнання в роботі з конкретної кримінальної справи. Цей вид взаємодії є найбільш поширеним і здійснюється в різних формах; 2) взаємодія прокурора зі слідчим. У цьому разі взаємодія має місце тоді, коли прокурор дає доручення і вказівки слідчому по конкретних кримінальних справах або сам бере участь у розслідуванні, здійснює окремі слідчі дії; 3) взаємодія слідчого з експертами і спеціалістами. Така взаємодія здійснюється в процесі підготування і збирання інформації та матеріалів для експертного дослідження або під час експертного дослідження. Дана взаємодія має місце і при проведенні окремих слідчих дій, в яких бере участь експерт або спеціаліст (огляду місця події, допиту неповнолітніх, обшуку автотранспортних засобів та ін.); 4) взаємодія слідчого з окремими представниками державних служб. Така взаємодія припускає наявність взаємовідносин і співробітництва щодо одержання інформації у службових осіб податкових інспекцій або адміністрацій, пенсійного фонду, митних служб тощо; 5) взаємодія слідчого з громадськими формуваннями»².

Зі свого боку В. А. Колесник стосовно особливостей взаємодії оперативних і слідчих підрозділів акцентує, що «...взаємодія має організаційні та кримінально-процесуальні аспекти, і якщо в окремих випадках можуть здійснюватися узгоджені дії під час участі оперативних співробітників в проведенні окремих слідчих дій, і це буде спільною діяльністю слідчого й оперативного працівника, то участь слідчого у проведенні оперативних заходів виключена. Але якщо такі оперативні заходи будуть здійснюватися з метою виконання узгоджених завдань у поєднанні з процесуальними діями, то попри відсутність спільності дій оперативного працівника та слідчого питання взаємодії матимуть місце. Тому у взаємодії оперативних і слідчих підрозділів треба акцентувати увагу

---

¹ Антонюк О. А. Особливості взаємодії окремих підрозділів правоохоронних органів при розслідуванні кримінальних правопорушень проти громадського порядку. *Юридична наука*. 2020. № 12. С. 189.

² Криміналістика : Підручник / За ред. проф. В. Ю. Шепітька. 4-е вид., перероб. і доп. Харків : Право, 2008. С. 280-281

не на спільності, а на узгодженості дій слідчих та оперативних підрозділів, якщо такими діями розв'язується виконання спільних чи взаємовигідних завдань. Проте за певних обставин взаємодія матиме прояв саме у спільних діях і лише в межах повноважень, наданих слідчому й оперативному співробітнику»¹.

М. Є. Шумило зазначає, що «...на початку розслідування виникає потреба у активному проведенні розшукових і процесуальних дій для якомога найшвидшого заволодіння даними про сліди вчиненого злочину і встановлення причетності до його вчинення конкретної особи. Необхідність розшукової діяльності обумовлюється також протидією з боку зацікавлених осіб. Процесуальний закон покладає обов'язок в кожному випадку виявлення ознак злочину вжити всіх передбачених законом заходів до встановлення події злочину, осіб, винних у вчиненні 109 злочину, і до їх покарання. Виконати даний припис – вимогу закону можливо лише в органічній взаємодії розшукових і процесуальних дій. Розшукова діяльність тісно пов'язана зі слідчими діями. Як правило, фактичні підстави обшуків, виїмок, оглядів, затримання формуються в межах розшукової діяльності. Необхідність домінуючої переваги розшукової діяльності на початковому етапі розслідування пояснюється і тим, що особа, яка вчинила злочин, має переваги перед суспільством, в тому числі перед органами кримінального переслідування»².

Досить доречним вважаємо принципи взаємодії, визначені О. С. Саїнчиним, як-от: найсуворіше дотримання законності; плановість; швидкість, активність і широке застосування науково-технічних засобів у ході розслідування; обов'язкове залучення громадськості; правильне ставлення до оцінки доказів; знання кожним учасником взаємодії повноважень і форм діяльності органів слідства та дізнання; точне розмежування компетенції учасників взаємодії; врахування провідної ролі слідчого у процесі взаємодії; нерозголошення даних досудового слідства, а також засобів і методів, застосовуваних в ОРД, відносна самостійність органу дізнання у виборі засобів і методів, використовуваних для здійснення ОРЗ³.

У розрізі зазначеного вважаємо за необхідне визначити об'єктивні та суб'єктивні фактори, які позначаються на взаємодії окремих підрозділів в конкретних випадках. Позаяк саме вони впливають на здійснення окремих завдань кримінального провадження. Аналіз опитування працівників правоохоронних органів стосовно факторів, які впливали на розслідування хуліганства, дозволив нам визначити наступні фактори, як-от:

¹ Колесник В. А. Криміналістична тактика в забезпеченні діяльності оперативних та слідчих підрозділів СБ України з виявлення й розкриття злочинів : монографія. Київ : Наук.-вид. відділ НА СБ України, 2011. Ч. 2. С. 121.

² Шумило М. Є. Основні напрями реформування досудового провадження в новому КПК України. *Досудове розслідування: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення* : матеріали постійно діючого наук.-практ. семінару. Вип. 2. Харків : Оберіг, 2010. С. 272-273.

³ Саїнчин О. С. Криміналістичні умови розкриття умисних вбивств. *Правова держава*. Одеса : ОНУ, 2008. № 10. С. 267.

Об'єктивного характеру:

- протиправне діяння вчинено при відсутності очевидців в умовах певного місця та часу – 57 %;
- знищення або пошкодження окремих слідів і доказів зацікавленими особами – 26 %.

Суб'єктивного характеру:

- невчасний виїзд на місце події – 12 %;
- недостатнє використання техніко-криміналістичних засобів при проведенні слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших заходів – 59 %;
- недостатнє застосування спеціальних знань в процесі реалізації кримінального провадження – 68 %
- незадовільне здійснення оперативно-розшукових заходів для встановлення та затримання правопорушника «по гарячих слідах» – 37 %.

Вказані фактори пояснюють недоліки в організації взаємодії працівників правоохоронних органів.

Висновки. Констатуючи вищенаведене, зазначимо, що взаємодія – це врегульоване узгодженими нормативно-правовими актами в рамках компетенції співробітництво окремих підрозділів правоохоронних органів з метою максимально швидкого та ефективного вирішення конкретних завдань кримінального провадження. Визначено об'єктивні та суб'єктивні фактори, які позначаються на взаємодії окремих підрозділів в конкретних випадках, як-от: протиправне діяння вчинено при відсутності очевидців в умовах певного місця та часу; знищення або пошкодження окремих слідів і доказів зацікавленими особами; невчасний виїзд на місце події; недостатнє використання техніко-криміналістичних засобів при проведенні слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших заходів; недостатнє застосування спеціальних знань в процесі реалізації кримінального провадження; незадовільне здійснення оперативно-розшукових заходів для встановлення та затримання правопорушника за «гарячими» слідами. Вказані фактори пояснюють недоліки в організації взаємодії працівників правоохоронних органів України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонюк О. В. Окремі аспекти взаємодії слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні хуліганства, вчиненого із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 6. С. 12–19.

2. Антонюк О. А. Особливості взаємодії окремих підрозділів правоохоронних органів при розслідуванні кримінальних правопорушень проти громадського порядку. *Юридична наука*. 2020. № 12. С. 189–195.

3. Бандурка О. М. Оперативно-розшукова діяльність : підручник : Ч. I / Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2002. 336 с.
4. Козаченко І. П., Регульський В. Л. Правові, морально- етичні та організаційні основи оперативно-розшукової діяльності. Львів : Львів. ін-т внутр. справ при Нац. акад. внутр. справ України, 1999. С. 178–203.
5. Колесник В. А. Криміналістична тактика в забезпеченні діяльності оперативних та слідчих підрозділів СБ України з виявлення й розкриття злочинів : монографія. Київ : Наук.-вид. відділ НА СБ України, 2011. Ч. 2. 378 с.
6. Криміналістика : підручник / за заг. ред. Є. В. Пряхіна. 3-тє вид., переробл. та допов. Львів : ЛьвДУВС, 2016. 948 с.
7. Криміналістика : Підручник / За ред. проф. В. Ю. Шепітька. 4-е вид., перероб. і доп. Харків : Право, 2008. 464 с.
8. Малюга В. М. Взаємодія слідчого з оперативними підрозділами та іншими суб'єктами в системі методики розслідування злочинів : дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Львів, 2016. 289 с.
9. Марков М. М. Взаємодія оперативних та слідчих підрозділів при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій. *Актуальні питання організації та розвитку наукової, науково-технічної й науково-педагогічної діяльності в Україні* : збірник тез за матеріалами Всеукр. наук.-практ. інтер-конф. (м. Київ, 30 серп. 2016 р.). Київ : ДНДІ МВС України, 2016. С. 106–108.
10. Саїнчин О. С. Криміналістичні умови розкриття умисних вбивств. *Правова держава*. Одеса : ОНУ, 2008. № 10. С. 267–273.
11. Трясун П. В. Криміналістична характеристика та особливості розслідування хуліганства, вчиненого у публічних місцях : автореф. дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна академія управління персоналом». Київ, 2020. 20 с.
12. Шумило М. Є. Основні напрями реформування досудового провадження в новому КПК України. *Досудове розслідування: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення* : матеріали постійно діючого наук.-практ. семінару. Вип. 2. Харків : Оберіг, 2010. С. 269–276.

Стаття надійшла до редакції 28.05.2023

Mykhailo V. LEPEI,

PhD in Law

(Municipal Unitary Enterprise «Ekovin», Vinnytsia, Ukraine)

THE IMPORTANCE OF MUTUAL RELATIONS BETWEEN DIFFERENT PARTS OF LAW ENFORCEMENT AGENCIES OF UKRAINE DURING THE INVESTIGATION OF HOOLIGANISM: SCIENTIFIC DEBATES

The article is devoted to consideration of some aspects of hooliganism investigation. The essence of the interaction of individual units of law

enforcement agencies during the investigation of hooliganism is investigated.

It is noted that law enforcement officers implement various categories of criminal proceedings. One of the aspects of the mentioned activity is interaction between individual units of both the National Police and other law enforcement agencies (prosecutor's office, Security Service of Ukraine). Determining the essence of the specified forensic category was the subject of research by many forensic scientists and proceduralists. Most of them included the interaction of law enforcement units as part of the methodology for investigating criminal offenses.

The concept of interaction as regulated by agreed normative legal acts within the competence of cooperation of individual units of law enforcement agencies with the aim of solving specific tasks of criminal proceedings as quickly and efficiently as possible is formulated.

Objective and subjective factors have been identified that affect the interaction of individual units in specific cases, such as: the illegal act was committed in the absence of eyewitnesses in the conditions of a certain place and time; destruction or damage of individual traces and evidence by interested persons; untimely departure to the scene; insufficient use of technical and forensic means when conducting investigative (search) actions, covert investigative (search) actions and other measures; insufficient application of special knowledge in the process of criminal proceedings; unsatisfactory implementation of investigative measures to identify and detain an offender "on hot pursuit". The specified factors explain the shortcomings in the organization of the interaction of law enforcement officers.

Keywords: *hooliganism, investigation, criminal proceedings, interaction, investigative (search) actions, law enforcement agencies.*